

i vedkommende Serier eller Afdelinger med Fradrag af 3 Points, saaledes at Laanefondens Bestyrelse, dersom Laan er tilbuddet ydet i en efter den 31. August 1939 aabnet Serie eller Afdeling, fastsætter Kursen under Hensyntagen til Kursen paa Obligationer af tilsvarende Type den nævnte Dato. Men denne Regel, der vedrører et for hele Ordningen fundamentalt Punkt, vil, efterhaanden som Tiden gaar, komme til at virke mindre rationelt.

Allerede det Landstingsudvalg, der behandlede Forslaget til Loven af 22. December 1941, berørte da ogsaa i sin Betænkning Spørgsmaalet om ved en eventuel yderligere Forlængelse af denne Lovgivning at give Laanefonden en mere permanent Karakter (jfr. Rigsdagstidende 1941—42, Tillæg B., Sp. 95—96), og i den af vedkommende Landstingsudvalg under 9. December 1942 afgivne Betænkning vedrørende Forslaget til Loven af 19. December 1942 fremhæves det, at Udvalget har drøftet Spørgsmaalet, og at det har indhentet Udtalelser herom fra Danmarks Nationalbank og Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg samt modtaget Deputationer fra „Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber“ og „Bygge-Societetet for Danmark“, hvilke Deputationer begge fremsatte Ønske om, at denne Lovgivning blev gjort permanent. Paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt naaede Udvalget dog ikke at afslutte Overvejelserne om Spørgsmaalet, og Resultatet blev, at Gyldigheden af den hidtidige Lovgivning blev forlænget $\frac{1}{2}$ Aar, og Udvalget tilkendegav Ønske om senere at faa Lejlighed til at videreføre Forhandlingerne om Sagen.

Indenrigsministeriet har herefter udarbejdet foranstaaende Lovforslag, hvorefter Laanefonden af 1940 under Betegnelsen „Laanefonden for kortfristede Prioritetslaan“ gøres permanent. Lovforslaget gaar i det væsentlige ud paa, at Laanefonden alene skal kunne yde Laan i Perioder, hvor Vilkaarene for Optagelse af almindeligt, langfristet Laan paa Grund af svigtende Kurser midlertidigt skønnes ugunstige, hvilket Skøn skal udøves af Indenrigsministeren efter Forhandling med Laanefondens Bestyrelse. Paa samme Maade fastsættes for hver Udlaansperiode det Tidspunkt for Byggearbejdernes Paabegyndelse, der skal

være afgørende for, om der skal kunne ydes Laan af Fonden til Dækning af Byggeudgifterne, og den Obligationskurs, hvorefter Laanet skal omregnes.

Til Lovforslagets enkelte Bestemmelser bemærkes iøvrigt:

Til § 2.

Den af Staten indskudte Grundfond, der efter den gældende Lovgivning udgør 20 pCt. af de udbetalte Laans Hovedstol, dog mindst 1 Mill. Kr., foreslaas som Følge af Nyordningen begrænset til 20 pCt. af de til enhver Tid løbende Laans Hovedstol, med uforandret Minimum.

Til § 3.

Bestemmelsen i Stk. 1, 2det Punktum, hvorefter Grundens Værdi kan medregnes under Byggeomkostningerne, naar Grunden i Forvejen var ubebygget, eller Værdien af tilstedeværende Bygninger er ganske underordnet i Forhold til de nye Bygningsværdier, betegner i det væsentlige en Lovfæstelse af hidtil fulgt Praksis.

Paragraffens 2det Stykke indeholder en Bestemmelse om Ydelse af Laan til Industrielle af Kredit- og Hypotekforeningslaan af lignende Indhold som Bestemmelsen i § 3, Stk. 2, i den gældende Lov, men med de Afvigelser, som Fondens foreslaaede permanente Karakter tilsiger. Bestemmelse om, hvorvidt der skal kunne ydes saadanne Laan, foreslaas truffet af Indenrigsministeren efter Forhandling med Laanefondens Bestyrelse ved hver Udlaansperiodes Begyndelse.

Til § 5.

Bestemmelsen om Afgiftsfrihed for Tingbogsattester, der udfærdiges til Brug ved Ansøgning om Laan hos Laanefonden, stemmer med hidtidig administrativ Praksis.

Bestemmelsen i den gældende Lovs § 5, Litra d, er overflødiggjort ved Lov Nr. 285 af 3. Juli 1942 om Renten af Udlaan mod Pant i fast Ejendom.

Til §§ 8—10.

Nogle mindre væsentlige Afvigelser i Forhold til de tilsvarende Bestemmelser i den gældende Lov er indført efter Indstilling fra Laanefondens Bestyrelse.

Iøvrigt hviler Lovforslaget paa Bestemmelserne i Lov Nr. 61 af 26. Februar 1940.